

Seiler en Skibsfører bort uden at have betalt de skyldige Priskepenge, skal han, foruden at betale disse, endvidere erlægge dobbelt saa meget i Bøder.

Priskepengene afleveres strax af Lodsjen til Bestyreren af Lodsjeriets Kasse og deles, efter Fradrag af 4 pCt. til Pensionskassen og Udgifterne til Materialier, lige mellem Lodsoldhermanden eller Lodsformanden og de ved Lodsjeriet ansatte Lodsjer, dog med behørigt Hensyn til de nu bestaaende Forhold, saa at Forandring i den nugældende Delingsmaade kan udsættes til indtrædende Vakance. Hvor det er vedkommende Lodsombudsmand paalagt at inkassere denne Afgift for Lodsjeriet, inod for samme at gjøre Rigtighed, skal han deraf oppebære 4 pCt.

Den i Henshold til §§ 48 og 49 tilstaaede Betaling for Afmærkning deles, efter Fradrag af Udgifterne, paa samme Maade som Priskepengene, medmindre anderledes bestemmes af Ministeren.

§ 52.

Lodsjerne skulle føre nøie Tilsyn med de i Farvandet udeliggende Mærker, og hvis noget af de dem underlagte Mærker skulde løsrive sig eller forgaa, skulle de snarest mulig afhjælpe Mangelen.

Hvis Noget løsriver, tilintetgjør eller bestadiger Sømærker, uden at hans Forhold falder ind under den almindelige Straffelov, skal han, naar han strax underretter Lodsoldhermanden, Lodsformanden eller i Mangel af disse den vedkommende Lods derom, kun erstatte Skaden, men undlader han Anmeldelsen, skal han, selv om han kun har forvoldt Skaden af Uforsigtighed eller i Nødstillælde, ikke blot erstatte Skaden, men derhos erlægge en Bøde lig Skadens firdobbelte Beløb.

6te Kapitel.

Om Lodsernes Pensionering og om Sollekassen.

§ 53.

Naar en Lods, der oppebærer $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Lodsfortjeneste i Henshold til § 44 eller Alderstillæg i Henshold til § 45, affædiges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, beholder han som Pension, saa længe han lever, henholdsvis den ene $\frac{1}{3}$ af den ham tillagte $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Fortjeneste, eller Alderstillæget, som derfor saa længe ikke tilfalder den Lods, der ellers skulde have den høiere Part eller Alderstillæget.

Naar en Lods, der er ansat ved et Lodsjeri, hvor der ifølge Reglerne i §§ 44 og 45 hverken tildeles de ældste Lodsjer $1\frac{1}{2}$ Part af Lodsfortjenesten eller Alderstillæg, og som ikke henhører til de i Slutningen af § 45 ommeldte Lodsjerier, affædiges, kan han, hvis han er pensionsberettiget efter § 54, af den tiltrædende Lods erholde en aarlig Pension efter Ministerens Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde.

En Lodsoldhermand, der affædiges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, erhoder af sin Eftermands Andel i Lodsjeriets Fortjeneste i Pension samme Beløb, som en affædiget Lods efter Foranstaaende vilde faae af Lodsfortjenesten; endvidere erhoder han, saalænge han lever, af den af Staten til Understøttelse for Lodsjerierne tilstaaede Sum, et Beløb af samme Størrelse, som han deraf hidtil har oppebaaret.

Ved Sundlodsjerierne forbliver det, indtil anderledes bestemmes af Ministeren, ved den nugældende Ordning.